

KALVÍNSKE HLASY

ÚRADNÝ ORGÁN

REFORMOVANEJ KREŠŤANSKEJ CIRKVI NA SLOVENSKU

Ročník LXXXVI.

Číslo 11.

Komárno, november 2016

Cena 30 centov

PRÍBEH TROCH KOSTOLOV V ŽIVOTE PRESBYTERA

Ako prežívate advent vo svojom živote? A teraz nemusíme rozprávať o tom predvianočnom zhone, o tešení sa na dovolenku a obávaní sa toho, čo všetko ešte treba stihnúť pred Vianocami... Advent má byť časom radosti – veď si pripomíname narodenie Božieho Syna. „*Čas radosti, veselosti svetu teraz daný...*“ – spieva sa v jednej z vianočných piesní. Iste, je to radosný čas.

Neviem, ako u Vás, ja sa priznám, že napriek tej radosti ma čas od času, skôr či neskôr, na chvíľu dostihne smútok. Teším sa z toho, keď sa na Štedrý večer stretne v kostole, všetci sú k sebe milí, prajú si všetko dobré, sú to krásne chvíle. Naše kostoly sú vtedy plnšie ako zvyčajne. Aj tí, čo zvyčajne do kostola nechodia, aspoň vtedy zavítajú. Radujem sa z toho, že ich tam vidím, ale potom, o týždeň či dva, keď sa sviatky skončia, som smutný z toho, že už tam tí ľudia nie sú. Prečo je to tak? Prečo sa to deje?

Je možné dostať človeka raz za rok do kostola. Ale ako spôsobiť, aby tí ľudia prichádzali k Bohu deň čo deň, týždeň čo týždeň? Nech nad tým uvažujem, ako chcem, vždy sa len dostanem k slovám, ktoré Pán Ježiš povedal svojim učeníkom: „*Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstíte ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal (Mt 28,19–20a)*“. Lebo v takej cirkvi, v takom zbore, to bude Duch Svätý, ktorý ta privedie tých ľudí v tom správnom čase, a ktorý spôsobí tiež to, že tí ľudia tam zostanú. Lebo toto bolo niečo, čo som zažil. Volám to Príbeh troch kostolov.

Bolo to v dobe, keď sme sa kvôli mojej práci na čas presťahovali do Nemecka. Popri riešení vecí ohľadom práce, úradov a nášho bývania sme samozrejme riešili aj jednu pre nás veľmi dôležitú vec – kam budeme chodiť do kostola?

Najprv sme sa rozhodovali podľa rozumu – 300 m od nášho bytu sme mali evanjelický zbor, a tak bolo logické, že sme išli jednu nedeľu najprv ta. Nebolo tam zle, ale predsa len... nie sme veľmi zvyknutí na evanjelickú liturgiu. Zhodli sme sa, že tento zbor nie je pre nás.

Potom sme sa skúsili rozhodnúť podľa zvyku, tradície – zašli sme do reformovaného zboru v centre mesta. Reformovaný kostol stál na námestí s príznačným menom: Huguenotplatz (Námestie hugenotov). Veľká stará budova, s veľkým pozemkom. Bol november, začiatok decembra, mohol byť čas podobný tomuto. Došli sme do kostola na začiatok bohoslužby... a naozaj sme sa cítili ako v niektorom z našich zborov. Ale teraz to nemyslím v tom dobrom zmysle slova. Pravdou bolo, že sme tam boli s našimi dvoma malými chlapcami, deťmi, jednými z najmladších ľudí. Ani si nespomínam, či tam vôbec bol niekto z našej vekovej kategórie. Bohoslužba sa skončila a nám bolo obom jasné, že ani tu sa nebudeme cítiť dobre.

Nepomohol rozum ani zvyk, ale nakoniec to všetko vyriešil Duch Svätý. Ľudia z jedného baptistického zboru mali stánok pred Vianocami na hlavnej ulici, kde šírili evanjelium okoloidúcim. Pamätám si, ako sme prešli dverami a obaja sme vedeli, že už ďalej hľadať nemusíme.

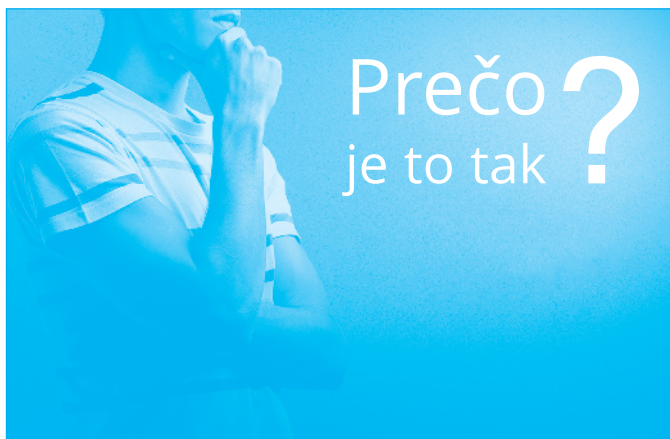
Vo dverách stál človek, ktorý vítal všetkých, ktorí prišli. Ľudí zo zboru vítal ako starých priateľov, nových návštevníkov ako svojich budúcich priateľov. „Dobrý deň – volám sa Robert a srdečne Vás u nás vítam.“ Uvidel nás dnu, poukazoval veci. Pred bohoslužbou sme stretli aj pastora – hneď nám hovoril, ako veľ-

mi radi by nás zavolali na obed, ale práve dnes chystajú oslavu narodenín ich dcéry, takže už majú iných hostí. Kofkokrát ste vy mohli stráviť čas za jedným stolom so svojim farárom, farárkou?

Hneď sa zaujímali, odkiaľ sme, ako sme sa o nich dozvedeli, kde bývame, ako nám môžu pomôcť. Keď zistili, že nemčina je ešte stále trochu problém, zavolali niekoho, kto nám mohol kážeň prekladať do angličtiny.

Bohoslužby sa začínali piesňami – nemali organ, ale klasický klavír. Prial by som Vám počuť, keď tí ľudia začali spievať. Nebolo ich veľa, možno ako v našich zboroch – 60-70 –, ale doteraz spomínam na tie chvíle. Nebolo žiadnou výnimkou, ak sa spie-

(Pokračovanie na str. 2)

Olga Szélesová

Cválajúci čas

*Dni sa nám mínajú, čas s nimi.
Zrelší sa k Tebe blížime, iní.*

*Cez otvorené srdce, pre múdrosť,
hoci jej nie je nikdy dost.*

*Nech iba múdrosť od Pána v nás
naplní cválajúci čas.*

Pred tvárou Hospodina

Veľký Kráľu slávy, Ježiši Kriste, Spasiteľ celého sveta, vitaj nám vo svojej cirkvi so svojim svätým adventom. Prosim, vkroč milostivo aj ku mne, príď do môjho chudobného príbytku so svojim požehnaním. Príď do môjho srdca so svojou nebeskou radosťou. Vlej mi do mysle silu Svätého Ducha. Ja nevládzem prísť k Tebe, preto Ty prichádzaj ku mne. Spravuj ma, aby som si otvoril srdce a aby som sa očistil vážnym opravdivým pokáním, aby si tak s radosťou vkročil ku mne a ostal u mňa. Ostaň mojím kráľom a daj, aby som Ti pod žezlom Tvojej milosti poslušne slúžil a aby som pod ním našiel pokoj. Dožič aj mne, biednemu a nepravdivému hriešnikovi svoje milosrdenstvo a pretože si Ty mojou pomocou, pomôž mi zo všetkej biedy, lebo Ty iste vidíš, ako tvrdo ma všetka bieda tlačí a trápi. Vyslobod' ma z pút hriechu, ktorými ma každého dňa hrdúsi moje hriešne telo a daj, aby som s radosným duchom prišiel k Tebe poslušný a pokorný. **Amen.**

Z Lüneburgskej agendy z r. 1652

na Vianoce?“. Ja by som chcel len jednu vec. V Písme máme príbeh Simeona, ktorému Duch Svätý zjavil, že nezomrie, kým neuvidí pomazaného Pánovho. Ako vyzeral advent v jeho živote? Veď to mal byť vlastne jeho koniec – ak by uvidel Pána, znamenalo by to, že jeho život sa končí...

Na ôsmy deň po narodení Ježiša ho Duch Svätý volal do chrámu... ako sa asi cítil Simeon? A predsa, Simeon Ježiša vzal a chválil Boha: „Teraz, Pane, prepustiš v pokoji svojho služobníka podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na zjavenie pre pohanov a slávu pre tvoj ľud Izrael“ (Lk 2,29–32).

Ja túžim po tom, aby som raz počul príbeh takého človeka, ktorý prišiel v advente do chrámu, a ktorý tam videl spasenie. Túžim po tom, aby sme v našich chrámoch počúvali také slovo, aké hlásal Pavol Galatským, keď hovoril, že im nakreslil Ježiša Krista, toho ukrižovaného. A tiež túžim po tom, aby na nás všetkých bolo vidieť to spasenie, ktoré sa nám dostalo – ten najväčší dar, ktorý sa nám dostáva zadarmo – malému či veľkému, mladému či starému.

Pavol Gurbal'

MYŠLIENKY Príbeh troch kostolov v živote presbytera

(Dokončenie zo str. 1)

val v kostole dvojhlas – mali to takto aj v spevníkoch. A pritom všetko podľa nôt! Pýtal som sa jednej staršej Čiňanky, či má nejaké hudobné vzdelanie, ale len pokrútila hlavou, že vôbec.

Celý zbor mal systém, v ktorom sa starali o všetky vekové kategórie. Mladšie ženy potom s deťmi odišli na detskú besiedku, ktorú mali možno v 2 alebo 3 vekových kategóriách. Zodpovednosť za nich mala jedna staršia žena už na dôchodku, ktorá sa starala o tieto mladšie ženy. Staršia mládež sa zase starala o dorastencov, s ktorými chodili na výlety a tábory. Pastor a ostatní presbyteri zboru sa zase starali o týchto mladých, s ktorými chodili spoločne slúžiť.

To bola starostlivosť o samých seba – avšak, nezabúdali ani na okolitý svet. Pred Vianocami mali vždy stánok na hlavnej ulici, kde šíрили evanjelium a pozývali ľudí do chrámu. A zbor samotný mal 2 alebo 3 misiónárske páry v rôznych končinách sveta, ktorých podporovali a tešili sa zo všetkých správ od nich, a ktorých podporovali aj modlitebne.

Prvá konferencia presbyterov, na ktorej som sa zúčastnil, bola niekoľko rokov dozadu vo Svinici. Pamätám si na ňu preto, lebo som tam neplánovane tlmočil výklad jedného presbytera z Holandska, ktorý rozprával o skúsenostiach zo svojej cirkvi. Doteraz si pamätám jeho prvé slová. Postavil sa pred ľudí a hovoril: „Vidím, že ste si doniesli svoje spevníky. To je výborné! Ale my v Holandsku nosíme do kostola Biblie...“ To bol hlavný dôvod, prečo sme ostali v tom zbore, do ktorého nás Duch Svätý zavolať. Lebo výklady Božieho Slova tam boli vynikajúce!! A viete, čo bolo zaujímavé? V zbore boli dvaja pastori – jeden už na dôchodku. Zbor tak mal

dvoch kazateľov, ale aj tak polovicu času kázali presbyteri zboru! To je skutočná úloha presbytera v zbore – byť tým duchovným vodcom.

Oni plne chápali to, že všetci sú učenici, nielen ten, kto na to má papier. „*Chod'te teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch...*“ A chápali tiež, že aj kazateľ potrebuje niekedy sedieť a sám počúvať a načerpávať z Božieho slova.

Neboli to len obyčajné kázne! Bol to naozaj výklad Božieho slova – žiadne zamyslenie sa nad nejakou témou, ale výklad Biblie tak, ako sa patrí. Ľudia odchádzali povzbudení, naplnení, často s praktickým riešením problémov, ktoré mali vo svojom živote.

Prečo to všetko spomínam? Lebo máme advent a o pár dní budú naše kostoly plné ľudí, ktorí nie sú kresťania, ktorí nepoz-

„Chod'te teda...“

(Mt 28,20a).

najú Krista. Mnohí ta prídu s množstvom myšlienok v hlave, doma ich možno budú očakávať problémy, s ktorými si nebudú vedieť poradiť. Pre nás je to úžasná príležitosť, keď sa k nim budeme môcť priblížiť a podľa slov nášho Pána zasievať to Slovo, to semeno, ktoré keď je dobrej kvality a je zasadené do dobrej pôdy, prinesie svoj úžitok.

Všetci teraz riešia darčeky. Aj Vás sa možno niekto už opýtal „a čo by si chcel

VZDELANIE VO VIERE (XXX.)

Človek vo svojej prirodzenosti

Človek bol stvorený svojím Stvoriteľom z prachu zeme. Často sa pasuje za korunu tvorstva, cíti sa nadradený nad prírodou a chce vládnuť. Človekom sa človek stáva z Božej vôle, ktorá dáva život. O každého človeka sa Boh stará a pamätá na neho. Ján Kalvín sa zaoberá človekom v čase, keď neboli vedné disciplíny tak ako dnes, ktoré človeka podrobne skúmajú. Staré pravdy i dnes majú svoj význam a môžeme ich z času na čas oprášiť.

Vzdelanie vo viere uvádza: „*Vyznávame, že človek je vo svojej prirodzenosti úplne slepý, v temnotách uzavretý, plný porušení a zvrátenosti srdca do tej miery, že je sám od seba celkom neschopný – ako sa patrí – pochopiť pravé poznanie Boha, ani sa odhodlať činiť dobro.*“

Kalvín nám nevystavil najlepšiu známku, ale dodajme, že vychádza z Písma. Prirodzenosť človeka je hriešna, v hriechu sa počíname a rodíme. Slepota nás privádza do slepých uličiek, kde zrazu je pred nami múr. Ocitáme sa pred prekážkami, ktoré potvrdzujú naše tmárstvo. Denne sa preukazuje naša neschopnosť konať dobro a v prospech Božieho cieľa. Sme svedkami nejdneho zlyhania človeka. Človek má tendenciu škodiť sebe, ale aj iným ľuďom.

„*Je Bohom opustený vo svojej vlastnej prirodzenosti, nemôže nič iné, než zotrvať v nevedomosti a byť vydaný každej nepravosti.*“ Naša vlastná prirodzenosť nás zvierá a privádza do hriechu. Prirodzenosť je naša povaha, sú to naše vrodené vlastnosti, ktoré dostávame do vienka od našich predkov. Prirodzenosťou sú naše zvyky, ktorým bezprostredne podliehame. Nepravosť je okolo nás, nezastaviteľne sa šíri, a to cez človeka. Človek spôsobuje jej prenos, je za ňu nepochybné zodpovedný.

„*Preto musí byť osvietený Bohom, aby došiel k pravému poznaniu svojho spasenia a aby bol tiež vo svojej náklonnosti napriamený a obnovený k poslušnosti Božej spravodlivosti.*“

Slepota a tma nie je náš definitívny stav. Sme zlí, ale obnovovaní. Z hriechu môžeme rozpoznávať zmilovanie Božie, ktoré nás isto zachraňuje. Osvietenie pochádza od Boha, On je svetlom pre náš život. K pravému poznaniu putujeme, dochádzame k nemu cez skutočnosť pravej Božej lásky. Svätý Boh nás môže narovnať a doviest' k poslušnosti. Jeho spravodlivosť je nad nami, zlo odsud-

zuje a poslušnosť odmeňuje. Jeho spravodlivosť ľahko nepochopíme – Márnotratný syn, Robotníci na vinici.

Človek sám o sebe odsúdený

Ján Kalvín píše o tom, že človek sám seba odsudzuje. Zamýšľali sme sa nad tým, že náš spôsob života môže byť už súdom a aj vynášaným rozsudkom? Takpovediac už tu je súdna sieň, kde sa o nás rozhoduje. Boh vidí naše spory, naše nedorozumenia a chabé pokusy o spravodlivosť.

„*Keďže je človek prirodzene, ako bolo povedané, vyzlečený a zbavený sám o sebe všetkého Božieho svetla a všetkej spravodlivosti, vyznávame, že sám o sebe sa môže nádejať len na hnev a zlorečenie Božie. Preto musí hľadať niekde inde než v sebe prostriedok svojej spásy.*“

Malý katechizmus reformovanej kresťanskej cirkvi, z ktorého sa učia naši konfirmandi, vidí prirodzenosť človeka

vi. Spasenie znamená záchranu, spasenie je vyslobodenie zo smrti a z každého nebezpečenstva. Naše spasenie sa zakladá na Ježišovi. V nikom inom nie sme spasení, nikde inde nehľadáme svoje spasenie, len v Ježišovi.

„*Vyznávame teda, že Ježiš Kristus je ten, ktorý nám bol daný od Otca, aby sme v ňom naspät' získali všetko to, čo sa nám samým nedostáva. Všetko, čo Ježiš Kristus učinil a vytrpel pre naše vykúpenie, považujeme za celkom nepochybne pravdivé.*“ Následne Kalvín vo Vzdelaní vo viere uvádza plný text apoštolského vierovyznania. Práve ono obsahuje apoštolskú zvesť o spasení v Ježišovi. Veríme v Neho, On sa stal človekom, trpel, bol ukrižovaný, zostúpil až do pekiel, vstal z mŕtvych a vstúpil na nebesá, kde je na pravici Boha, Otca všemohúceho. Ježiš je sudcom živých i mŕtvych.

Spasenie v Ježišovi je večnou pravdou do našej hriešnej prirodzenosti.

v náchylnosti nenávidieť Boha i svojho bližneho. Skazenosť ľudskej prirodzenosti je už od Adama a Evy, keď v raji zhrešili. To všetko sa z pokolenia na pokolenie dostáva i k nám. Katechizmus ešte učí, že jediné východisko pre človeka je v znovuzrození Duchom Svätým. To je od Boha, vôbec nie z nás.

Spasenie v Ježišovi

Pán Ježiš Kristus je náš Spasiteľ! Boh nám dal svoju spásu, ktorá je v Kristo-

Človek je schopný všetkého, ako sa o tom často trpko presviedčame. Človek dokáže milovať aj nenávidieť, často je z nás človek dvojtvárny, rozpoltený, maloverný.

Pomáha Ježiš, vyznávame to a tiež denne prežívame, že sami nemáme nič, ale s Ním máme všetko. Povedzme si čo najčastejšie nahlas alebo v duchu: *Ježiš je môj Spasiteľ.*

Juraj Gajdošoci

Protestantské cirkvi sa pripravujú na oslavy 500. výročia reformácie. Martin Luther svojím odvážnym činom v roku 1517 začal zmenu, prinášajúcu očistu – veríme, že z Božej vôle. Bol rozvracač rádu, ale nie poriadku.

„V kláštore bolo dosť jedla a nápoja, ale naše srdce a naše svedomie sa zmietali v trápení. Hoci utrpenie duše je to najťažšie. Mnohokrát som sa zľakol pri počutí mena Ježiš a keď som sa pozrel na kríž, mal som pocit, akoby ma bol zasiahol blesk“ – zaznamenal Luther o svojom zápase v čase prežitom v kláštore. Snažil sa o to, aby prednášky a kázne, ktoré sa od neho očakávali, pripravoval na základe Písma Svätého, „preto sa mi po dvoch rokoch tu (vo Wittenbergu) ušla povest' kacíra.“

Pokus o zásluhu

Pri tom všetkom sa – podobne ako bohatý mládenec (Mk 7,10–17) – pýtal: „Čo mám robiť, aby som získal večný život?“ Uprostred múrov kláštora učili, že človek sa aj vlastnými zásluhami musí pričiniť o to, aby si, oslobodiac sa od hriechu, získal spasenie. Kristov život nepovažovali za dostatočnú cenu. Keďže teda zdôrazňovali dôležitosť a význam skutkov, videli ako jednu z liečebných metód výčitiek svedomia a oslobodenia sa od hriechov v spovedi. Podľa ich predstavy získala hriechmi trápená duša v spovednici „liek“, rozhrešenie. Ale u Luthera, keďže by bol veľmi chcel byť čistý a svätý, to nebolo dostatočné riešenie. On spoveď prežíval takto: „Toto všetko sme zo strachu pred Bohom robili preto, aby sme sa ospravedlnili, klátiac sa pod nespočetnými ľudskými nariadeniami... hoci som žil v najväčšej zbožnosti, predsa som išiel k oltáru s pochybnosťami a v pochybnostiach som odtiaľ odchádzal.“ Našli sa aj mnohí, ktorým sa neskôr ukázali nové a nové hriechy, s ktorými sa aj viackrát vracali k spovedajúcemu kňazovi, a ešte aj vtedy prijímali neisto a so strachom. Našli sa aj takí, ktorí aj pri oltári, pri prijímaní hostie šepkali kňazovi do ucha svoje pochybnosti. „Úplne nás naplnilo to falošné povedomie, že sa nevieme

Hrad prepevný je Pán Boh náš! (III.) Luther – rozvracač rádu, ale nie poriadku

modliť, a ani nemôžeme byť vypočutí, ak len nie sme úplne čisti a bez hriechov ako nebeskí svätí.“

Aj po spovedi bola jeho duša naplnená strachom a vedomím hriechu. Najprv si myslel, že on je príčinou tohto všetkého – niečo pokazil, neurobil úplne správne. Jeho vedomie hriešnosti sa týmto len stupňovalo. Urobil všetko, aby bol hodný Božej milosti, aj napriek tomu však necítil, že ju získal. Toto bola priama cesta k sebaobviňovaniu, ktorá len zvyšovala vedomie hriechu, pre ktorého uvoľnenie hľadal riešenie.

Pôst, bdenie, mrznutie

„Noci som prebdel, postil som sa a modlil, bičoval a mučil som svoje telo, aby som naplnil prikaz poslušnosti a žil v čistote. V zime som skoro zamrzol na omšiach. Takto hlúpo sme chceli pre-

môcť svoje telo prehnaným bdením a mrznutím... vo svojej zaslepenosti som nepoznal Božiu vôľu, podľa ktorej som sa mal starať o svoje telo a nemal som sa spoliehať na sebatryžnenie, lebo ja by som sa bol umučil na smrť pôstom, bdením a mrznutím. Aj v najkrutejšej zime som mal na sebe iba skromný plášť, takže som skoro zamrzol. Ja, dr. Martin Luther, by som sa veru bol zabil, keby sa nebolo zjavilo svetlo evanjelia.“

A prečo sa toto všetko mohlo stať? Aj na toto odpovedá Luther: „Scholastická vierouka jednoznačne učí, že človek si môže aj vlastnými prirodzenými silami zaslúžiť Božiu milosť.“ K tomu sa teda dopracovali scholastickí vedci, o ktorých Luther píše takto: „zostarli v univerzitnej učiteľskej práci, ale z Kris-

ta nič nepochopili, lebo pohrdli Písmom svätým. Bibliu nikto nečítal preto, aby sa do nej vhlbil, ale iba preto, aby z nej získal vedecké poznatky ako z nejakej historickej knihy.“ (Poznaním tohto faktu sa stane zrozumiteľným, prečo je taká dôležitá jedna zo zásad protestantskej teológie – sola scriptura – jedine Písmo sväté).

Preto dokázali Božie slovo vysvetľovať len rozumom: Božiu spravodlivosť pripisovali prísnemu Božiemu súdu, konajúcej (actívum) pravde, „podľa ktorej je Boh spravodlivý a potrestá hriešnikov, strádajúcich bez pravdy.“ Toto vysvetlenie pôsobilo na Luthera tak, že sa bál: ak je Boh spravodlivý, musí trestať! Veď ako by mohol niekto očakávať od prísneho Boha, ktorý potrestá hriech, aby vyslobodil človeka, trápiaceho sa v hriechu, spod vlastného prísneho súdu? Akoby sme od jedného právnika očakávali, aby bol aj obhajcom toho, kto čaká na rozsudok. Je to nemožné!

Oživajúce Slovo

„Dlhý čas som blúdil a nevedel som, kde sa nachádzam. Vedel som niečo, a predsa som nevedel, čo to je, kým som do toho nenašiel. Do 17. verša 1. kapitoly Listu Rimanom: »Spravodlivý bude žiť z viery.« Toto mi pomohlo.“ Luther

začal robiť rozdiel medzi pravdou Zákona a evanjelia.

Kým dovtedy hľadal iba rozdiely medzi Zákonom a evanjeliom a myslel si, že jediným rozdielom medzi Mojžišom a Kristom bola len doba, v ktorej žili, a stupeň ich dokonalosti. Ale keď pochopil, že iný je Zákon a iné je evanjelium, dostal sa na „druhú stranu“: našiel pravdu Boha, ktorý aj jeho urobil spravodlivým.

„To trvalo dovtedy, kým som počas dlhých dní a nocí z Božej milosti obrátil svoju pochybujúcu pozornosť na vnútorné súvislosti Božieho Slova. Konkrétne: »Božia pravda sa zjavuje v tom..., ako je napísané: Spravodlivý bude žiť z viery.« Vtedy som začal chápať Božiu (Pokračovanie na str. 5)

(Dokončenie zo str. 4)
spravodlivosť ako tú pravdu, v ktorej žije spravodlivý človek vďaka Božiemu obdarovaniu, a to z viery. Teraz som začal chápať, že v tomto Slove sa zjavuje evanjelium – Božia spravodlivosť. Jeho zmyslom je, že táto spravodlivosť je prijatá (passív) spravodlivosť, ktorou nás

Johann Tetzel

milostivý Boh ospravedľňuje skrz vieru, ako to bolo napísané: »Spravodlivý bude žiť z viery«. Vtedy som mal pocit, ako keby som sa bol narodil znovu.“

Keď to pochopil, aj ďalšie slová z Písma svätého dostali nový zmysel. Dorazil. Skončilo sa sebatrýznenie, objala ho milosť, nezmerateľná Božia láska. Nevy-povedateľné telesné a duchovné zá-pasy sa skončili, jeho strach z Božieho súdu privádzajúceho k zatrateniu sa zmenil na pokoj, lebo pochopil, že Boh zachráni od zatratenia toho, kto sa k Nemu obráti, pre zásluhy Ježiša Krista.

Nachádzame sa v roku 1513.

Blúdenie vedie k omylu

„Stredoveká rímskokatolícka cirkev učila, že hriešnik, ktorému bolo udele-né rozhrášenie vo sviatosti zmierenia, získa od kňaza odpustenie aj pred Bo-hom. O trestoch zodpovedajúcich hrie-chu učili, že sú dvojaké: večné a dočas-né“ – píše Jenő Virág vo svojej knihe.

Cirkvou boli aj hriechy klasifikované podľa ich závažnosti. Menila sa aj peni-tentia, ktorá bola za ne udelená. Ľudská logika vymyslela „riešenie“, preto bol aj trest udeľovaný prostredníctvom ľud-

Hrad prepevný je Pán Boh náš! (III.) Luther – rozvracač rádu, ale nie poriadku

skej logiky: Čím viac sa niekto prehrešil, tým väčší bol za jeho hriech cirkvou stanovený trest, mohli by sme povedať, že bola tým väčšia aj cena oslobodenia. Ale aj ľudské zmýšľanie je obťažené hriechom: ak je možné obísť pravidlá, ľudia to urobia.

Takto bolo aj v tomto prípade a pred-stavitelia cirkvi to legalizovali: namies-to pokánia, spovede, pôstu sa mohli ľudia vykúpiť peniazmi alebo skutkami, ktoré boli užitočné pre cirkev. Teda: mohli si kúpiť odpustok – potvrdenie o tom, že „zaplatili“ za svoje hriechy. Úlohou kňazov bolo iba rozhrášenie. (V roku 1476 boli odpustky rozšírené aj na duše zosnulých, aby mohli svojich milovaných aj dodatočne vyslobodiť z očistca).

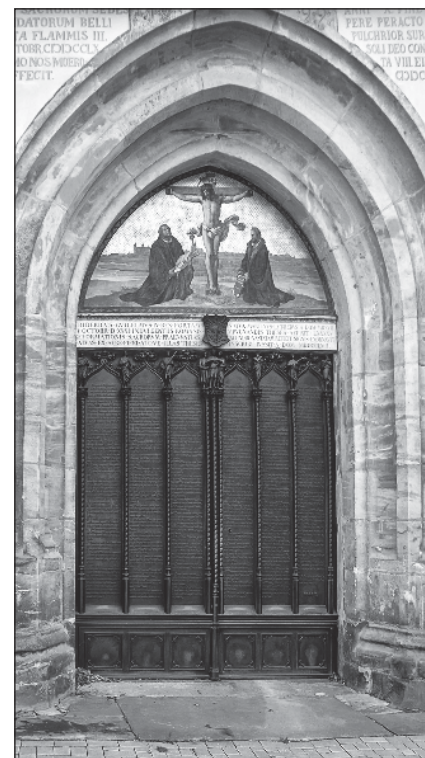
Vek odpustkov

Martin Luther čelí tomuto bludnému učeniu, obťažnému cirkevnými pred-pismi, poskytujúcemu ľudské riešenie na oslobodenie sa od hriechu. V jeho ob-dobí dominikánsky brat Johann Tetzel veľmi intenzívne predával odpustky, kto-ré si každý mohol zakúpiť vzhľadom na svoje finančné možnosti. (Žobráci ich mohli dostať dokonca aj zadarmo). Tie-to odpustky mohli potom – ako potvr-denie o tom, že majiteľ odpustku učinil zadosť, aby sa vyslobodil z hriechov – ukázať spovedajúcemu kňazovi a získať rozhrášenie.

Fridrich Múdry nevpustil predavačov odpustkov do Saska. Ľudia si však našli riešenie tohto problému: vycestovali do susedných dŕžav, aby získali „rozhrášenie“ svojich hriechov. „Keď Luther vi-del nebezpečný vplyv predávania od-pustkov na duchovný a morálny život ľudí, bol nútený vystúpiť proti nemu. Svo-ju prvú kázeň proti odpustkom mal 31. októbra 1516“ – môžeme čítať u Jenő Virága. Potom napísal listy viacerým biskupom, žiadajúc ich, aby zastavili, prerušili Tetzelovo konanie. Priložil aj svojich 95 téz, v ktorých bod po bode poukazoval na nesprávnosť Tetzelov-ých 94 téz, v ktorých vysvetľoval, prečo si ľudia majú zakúpiť odpustky. 94 téz bolo teda odmietnutím 94 téz Tetzela a Luther ich doplnil ešte o jednu, tak sa z nich stalo 95. Ale pokúšal sa márne...

Tak sa dostávame k 31. októbru 1517. „Napokon pri príležitosti veľkého sviatku relikvií a dňa získavania odpustkov (1. november) zhrnul svoje pochybnosti a odpor v súvislosti s predávaním od-pustkov do 95 téz. Svoje tézy dal vytla-čiť a na poludnie, o 12 hod. 31. októbra 1517 ich pribil na dvere Wittenberg-ského hradného chrámu. Týmto vyzval vedcov svojej doby k polemike o sile a hodnote odpustkov.“

Svoje body považoval Luther za pole-mický spis. To dosvedčuje aj text, kto-rý je uvedený pred bodmi. „Doleuve-dené tézy vedené jeho snahou budú vo Wittenbergu prerokované v záujme ob-jasnenia pravdy za predsedníctva ctihod-

Dvere Wittenberského hradného chrámu.

ného otca Martina Luthera, magistra a riadneho prednášajúceho slobodných umení a svätej teológie. Preto žiada tých, ktorí sa nemôžu zúčastniť, aby ich s nami prediskutovali písomne – na diaľku. V mene nášho Pána Ježiša Krista. Amen.“

Martin Luther navrhol, že ak niekto vážnymi argumentmi bude oponovať jeho 95 tézam, bude ochotný ich vziať späť. Nikto sa neprihlásil.

Lucia Kis

Synodná rada Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku na svojom 15. zasadnutí IX. cyklu, ktoré sa konalo 1. októbra 2016 v Rimavskej Sobotě, schválila nasledujúce uznesenia.

- Jednohlasne schválila rokovací poriadok, doplnený o nové body rokovania.
- Udelila status kandidáta na duchovného Pálovi Schwancerovi. Tento status nadobúda platnosť po jeho ukončení štúdií.
- Za redaktorku Kalvínskych hlasov menuje kaplánu Andreu Korečkovú, ktorá ako redaktorka zodpovedá za publikovanie udalostí, týkajúcich sa 2 slovenských seniorátov (zbieranie, redigovanie a písanie článkov, úvodníkov, reportáží, správ). Pracovný pomer Andrey Korečkovej sa s účinnosťou od 15. októbra 2016 mení na plný pracovný úväzok. Lucia Kis je povinná zostaviť náplň práce Andrey Korečkovej.
- Konštatovala, že Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku nemá možnosť zamestnať Dénesa Istvána Szilágyiho ako duchovného.
- Synodná rada poveruje Predsedníctvo synody, aby – ako zamestnávateľ, v súlade so Zákonníkom práce – duchovných (VIII. a IX. seniorát) vedome porušujúcich zákony upozornilo, že nedodržaním zákona o všeobecnom fonde závažne porušili pracovnú disciplínu. Synodná rada vyzýva dotknutých duchovných, aby do 31. októbra 2016 ukončili protiprávne konanie. Synodná rada poveruje predsedníctvo, aby sa zúčastnilo seniorátnych valných zhromaždení oboch slovenských seniorátov a informovalo valné zhromaždenia o očakávaných následkoch protiprávneho konania.

Z 15. ZASADNUTIA SYNODNEJ RADY

– Vyhlasuje, že právo konečného schválenia odpredaja nehnuteľností naďalej patrí do kompetencie Synodnej rady a odmieta, aby toto právo bolo spochybnené hociakým cirkevným telesom nižšieho stupňa. Synodná rada konštatuje, že právny základ disciplinárneho konania zavedeného z úradnej moci vo veci odpredaja nehnuteľností Reformovaného cirkevného zboru Bežovce príslušný seniorátny právny zástupca posúdil nesprávne. V zmysle ods. (2) § 29 IV. Štatútu právny zástupca môže upustiť od obžaloby len na príkaz príslušnej cirkevnej vrchnosti. Preto Synodná rada vo svojom uznesení nariaďuje, aby v danej veci vypracoval žalobu.

– Žiada seniorské úrady, aby do 31. októbra 2016 nahlásili seniorátne podujatia plánované v rámci programu Reformácia 500. Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku v rámci programu Reformácia 500 ako ústredné podujatie na 17–18. novembra 2017 zvoláva slávnostné zasadnutie Synody. Synodná rada navrhuje, aby Synoda vyhlásila zbierku na financovanie podujatí programu Reformácia 500. Na tento účel by bola vyhlásená zbierka od 15. decembra 2016 do 15. februára 2017. Synodná rada iniciuje, aby v rámci jubilea reformácie každý cirkevný zbor obnovil a opravil pomníky reformovaných duchovných, učiteľov a kurátorov, ďalej navrhuje Synode, aby zmenou zákona o všeobecnom fonde z platieb na rok 2017 bola na fond Reformácia 500 vyčlenená suma vo výške 30 000 eur. Na prípravu pamätníka Reformácia 500 vyhlási súťaž. Prípravou podujatí programu Reformácia 500 pove-

ruje zástupcu biskupa Róberta Géresiho, seniora Ákosa Róberta Nagya, seniora Gyulu Kassaiho, člena Synodnej rady Csabu Furika a synodného radcu Loránta Rákosa. Synodná rada sa rozhodla, že Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku ako spoluorganizátor sa zúčastní na oslavení pamätného roka Mihályho Tompu.

– Zvoláva 4. zasadnutie IX. cyklu Synody na 4. novembra 2016 so začiatkom o 9.00 hod. do Rimavskej Soboty. Body rokovania sú nasledovné: schválenie zápisnice z 3. zasadnutia IX. cyklu Synody; Zákon reformovanej kresťanskej cirkvi o hospodárení; Podanie Komárňanského reformovaného seniorátu – zmrazenie platieb do Všeobecného fondu; Schválenie nového prekladu II. Helvétskeho vierovyznania; Reformácia 500.

– Brala na vedomie, že duchovný Marcel Milen neprijal ustanovenie do služby do Reformovaného cirkevného zboru Bidoce.

– Súhlasila s voľbou duchovného Attilu Sasáka do Reformovaného cirkevného zboru Nové Zámky.

– Udeľuje súhlas k voľbe duchovnej Kamilly Dobai Egyeg do Reformovaného cirkevného zboru Selice.

– Brala na vedomie, že biskup László Fazekas v súlade so Zákom č. 1/2005 premenil Alexandru Kalocsai za pridelenú duchovnú do Reformovaného cirkevného zboru Chotín.

– So súhlasom berie na vedomie, že biskup László Fazekas s účinnosťou od 1. októbra 2016 požiadal o zastávanie funkcie tajomníka biskupa Attilu Sasáka.

Vyhlásenie predstaviteľov náboženského života o prežívaní sviatočného dňa

24. októbra 2016 sa v priestoroch Generálneho biskupského úradu Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania v Bratislave uskutočnilo pravidelné stretnutie najvyšších predstaviteľov kresťanských cirkví a Ústredného zväzu židovských náboženských obcí v Slovenskej republike. Na rokovaní bolo prijaté vyhlásenie o prežívaní sviatočného dňa v rodine.

Vyhlásenie publikujeme v plnom znení: Pre väčšinu ľudí je rodina najväčším pokladom. Každý človek potrebuje spoločnosť, kde je bezpodmienečne v láske prijatý; v ktorom jeho členovia majú čas pre toho druhého. Jednou z príčin rozpadu rodiny sú zlé sociálne a spoločenské podmienky. Jej členovia cestujú za prácou na veľké vzdialenosti, iní pracujú denne do neskorého večera. Mnohí rodičia konštatujú, že pracovné povinnosti im neumožňujú tráviť viac času so svojimi deťmi.

Veľkú škodu rodinám spôsobuje stále väčšie zotieranie rozdielu medzi pracovný-

mi dňami a dňom pracovného pokoja. Sú to najmä ženy – matky, ktoré nedeľu prežívajú v obchodných prevádzkach. Spoločnosť, ktorá chce podporovať rodinu, by mala zachovať nedeľný odpočinok. Zamestnanci by mali mať právo venovať záver týždňa rodine, duchovným hodnotám a oddychu.

Nedeľa je dňom Pána, v ktorom oslavujeme jeho stvoriteľské dielo. Je dňom Ježiša Krista, oslavou jeho Vzkriesenia a zoslania Ducha Svätého. Obraciame sa na všetkých kresťanov, aby sme sa vrátili k prežívaniu nedele ako sviatočného dňa tak, ako nás k tomu viaže Božie prikázanie.

Pozývame všetkých kresťanov a ľudí dobrej vôle, aby sme nedeľu prežili v kruhu rodiny, venovali svoj čas Bohu a oddychu po namáhavej práci cez týždeň.

Sme presvedčení, že dozrel čas viac diskutovať o prísnejšej regulácii nedeľného predaja. Z tohto dôvodu sa obraciame na predstaviteľov verejného života, zákono-

darco, odborárov, predstaviteľov samosprávy a mimovládnych organizácií, aby sme spoločne vytvorili podmienky na zlepšenie života našich rodín.

Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita a predseda KBS, Rímskokatolícka cirkev v SR

Miloš Klátik, generálny biskup Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku, predseda ERC v SR

Ján Babjak SJ, prešovský arcibiskup metropolita, predseda Rady hierarchov, Gréckokatolícka cirkev v SR

Rastislav, arcibiskup prešovský, metropolita českých krajín a Slovenska, Pravoslávna cirkev na Slovensku

László Fazekas, biskup Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku, podpredseda ERC v SR

Pavel Procházka, superintendent Evanjelickej cirkvi metodistickej, slovenská oblasť

Delegácia Reformovaného dištriktu v Halle pod vedením duchovnej z Halle, seniorky **Jutty Noetzl** uskutočnila v dňoch 15–18. septembra oficiálnu dištriktuálnu návštevu v našej cirkvi, aby spoznali tunajšiu službu, život cirkevných zborov a cigánsku misiu.

Osobne sa mohli presvedčiť o miestnych pomeroch a mohli sa stretnúť so spolupracovníkmi. Najviac času venovali hostia oboznámeniu sa so službou cigánskej misie v cirkevných zboroch Gemerského reformovaného seniorátu. Pod vedením levitky poverenej cigánskou misiou a koordinátorky projektov švajčiarskej podpor-

Z Nemecka do Slavca Cigánska misia a výmena skúseností

nej organizácie HEKS **Zsuzanny Tóth** si nemecká skupina mohla na viacerých miestach prezrieť životné podmienky cigánskych komunít, ako aj evanjelizačnú činnosť našej cirkvi v rámci cigánskej misie. Navštívili Drňu, Šimonovce, Jesenské a Pavlovce, odkiaľ prišli do Slavca, kde sa zúčastnili na cirkevnozborovom evanjelizačnom dni Reformovaného cirkevného zboru, kde sa naši nemeckí hostia cítili veľmi dobre, za účasti takmer 200 prítomných.

Duchovní členovia skupiny zvestovali Božie slovo na nedeľných bohoslužbách v cirkevných zboroch, v ktorých boli ubytovaní. Seniorka z Dómu v Halle **Jutta Noetzl** slúžila v Komárne, duchovný z Ascherslebenu **Peter Eichfeld** vo Vlčanoch, duchovná z Magdeburgu **Helge Hoffmann** v Tóni, duchovný z Burgu **Jürgen van Wieren** v Hurbanove a duchovná z Halberstadtu **Sabine Beck** v Chotíne.

Attila Palcsó

ZVONILI NOVÉ ZVONY

Historická chvíľa v našom reformovanom zbore v Michalovciach bola 17.9.2016, keď pred dopoludňajšou bohoslužbou z veže nášho kostola zneli nové zvony. Ich hlahol veľmi potešil všetkých prítomných a vyvolal nové nadšenie z Božej milosti. Zvonili veľký a menší zvon v daných časových intervaloch.

Väčší zvon bol odliaty vo svetoznámej zvonárskej dielni Tomášková–Dytrychová, Brodek u Přerova, dňa 30.7.2014. Menší zvon v menovanej zvonárskej dielni bol odliaty 12.7.2016. Zvony boli odliate zo zvonárskeho bronzu, väčší má tón A1 a 490 kg, menší v tóne E2 má 160 kg. Zvony sú zavesené na dubovej zvonovej sto-

lici a poháňajú ich lineárne elektromotory. Montáž zvonovej stolice, zavesenie zvonov a realizáciu pohonu vykonala renomovaná česká firma Boroko. Toto všetko sa uskutočnilo z Božej milosti, vďaka prispeniu sponzorov, štedrosti a obetavosti mnohých veriacich. Zvony majú krásny zvuk, spievajú s nami Bohu, zvolávajú veriacich a oznamujú spásu.

Juraj Gajdošoci

Tichý deň v Nižnej Kamenici

V nedeľu 23.10.2016 sa v Nižnej Kamenici konal tichý deň. Brat senior Ondavsko-hornádskeho seniorátu **Juraj Brecko** s hosťami z okolitých zborov takto navštevuje svoje menšie zbory, aby ich podporil a povzbudil v duchovnom živote.

V malom 18-člennom zbore v reformovanom evanjelickom kostole nás privítal seniorátny kaplán **Pavol Jašo**, slúžiaci vo Svinici. Privítal aj seniorku michalovského seniorátu **Eriku Dékányovú**, seniora

Juraja Brecka ako administrátora zboru a bánovsko-ondavský a tušický združený cirkevný spevokol.

Úvodným slovom brat senior uviedol ako konferencierku podujatia **Valiku Vaľovskú**, ktorá prečítaním 11. verša zo 46. žalmu pokračovala v uvádzaní programu. Po zaspievaní piesne č. 550, ktorú hrou na varhanoch sprevádzala **Kristína Dékányová**, dostala slovo sestra farárka **Dékányová**. Jej témou bol život Anny (*1Sam 1*).

V kázni sestra farárka hovorila, že i my sa máme snažiť dodržať záväzky a sľuby ako Anna, lebo aj Pán Boh to, čo nám prisľúbil – už či sa nám to zdá dobrým alebo zlým –, istotne splní. A tiež sa nezdráhajme hovoriť tak ako Anna, o živote s Pánom, o zážitkoch a skúsenostiach.

Po vystúpení spevokolu, ktorý vedie **Katka Dékányová**, sa ujal slova brat senior, ktorý opisoval život Samuela a jeho nemravne žijúcich synov. Na záver povedal, aby sme sa nechali povzbudiť vierou Anny, jej vierou ako matky a vierou jej syna. Potom nasledovala Valika Vaľovská, vydaním svedectva o živote s Bohom. Potom uviedla sestru **Máriu Gajdošíkovú**, aby tiež vydala svedectvo o svojom živote, po ktorom nejednému prítomnému zvlhli oči, no nakoniec vyjadrila veľkú vďaka Bohu, že patrí do rodiny kresťanov, do spoločenstva s Ježišom.

Priblížil sa záver stretnutia, keď sa modlitbou sestry Vaľovskej a následne spoločne zaspievanou piesňou č. 582 tichý deň v Kamenici ukončil. A po tomto požehnanom strávenom odpolední, nechýbalo ani občerstvenie od domáceho zboru, za ktoré prítomní prejavili vďaka. **Tibor Bajus**

Bánovsko-ondavský a tušický spevokol v Nižnej Kamenici.

Reformovaná kresťanská cirkev na Slovensku na svojej stránke reformata.sk od 31. októbra 2016 do 31. decembra 2017 uverejní 500 úvah o reformácii.

Naša cirkev z príležitosti 500. výročia reformácie plánovala zozbierať a zdieľať 500 úvah o reformácii, preto prostredníctvom

reformata.sk – 500 úvah o reformácii

seniorských úradov v tejto veci uverejnila výzvu. Členovia cirkvi, presbyteri, kurátori, duchovní mali odpovedať na nasledujúcich otázkach v krátkosti naformulovať svoje úvahy: Prečo som reformovaný? Čo znamená dnes byť reformovaný? Čo je najdôležitejšou hodnotou, ktorú nám refor-

mácia dala? V čom by sa dnes mala cirkev reformovať? Čo je poslaním reformovaných dnes?

Zaslané úvahy budú uverejňované na stránke reformata.sk od 31. októbra 2016 do 31. decembra 2017, ale v jubilejnom roku budú vydané aj v knižnej forme.

Cigánska misia. V dňoch 30. septembra až 2. októbra sa v Berekfürdő konala konferencia cigánskej misie organizovaná Kanceláriou cigánskej misie Maďarskej reformovanej cirkvi. Na stretnutí sa zišli pracovníci cigánskej misie z členských cirkví v Karpatskej kotline. Boli medzi nimi aj spolupracovníci cigánskej misie na Slovensku. Vypočuli si prednášku duchovného Istvána Valkó, ktorý hľadal odpoveď na vzťah kultúry a viery. Večer bola hosťom skupina Romano Glas.

Seniorátne valné zhromaždenie. Jesenné seniorátne valné zhromaždenie Bratislavského reformovaného seniorátu sa konalo dňa 22. októbra 2016 v Zemianskej Olči. Schválili zaradenie podpôr zo Všeobecného fondu. Na podporu navrhujú tieto žiadosti: Dolný Štál (kostol), Kľúčovec (kostol), Orechová Potôň (veža kostola). Schválili aj kompletný ústredný seniorátne program pri príležitosti 500. výročia

reformácie, ako aj postavenie pamätníka. Termín ústredného podujatia stanovili na 3. septembra 2017 a miesto v šamorínskom Pomlě. Schválili družobnú dohodu medzi Bratislavským reformovaným seniorátom a Reformovaným seniorátom Veszprém.

Na uprázdnené miesto duchovného delegáta Synody nominovali duchovného zo Sokoliec László Vargu a duchovného z Dolného Štálu Árpáda Édesa. Za duchovného člena Seniorátnej rady zvolili duchovného zo Sokoliec László Vargu.

Výberové konanie

Podľa ustanovenia § 4 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 5 zákona č. 552/2003 Z. z. o výkone práce vo verejnom záujme v znení neskorších predpisov Seniorský úrad Užského reformovaného seniorátu Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku vyhlasuje výberové konanie na obsadenie funkcie riaditeľa Cirkevnej základnej školy Reformovanej kresťanskej cirkvi s vyučovacím jazykom maďarským, Elektrárénská 50, 076 72 Vojany.

Požadované predpoklady a kvalifikačné predpoklady: Vysokoškolské vzdelanie II. stupňa požadovaného smeru podľa vyhlášky MŠ SR č. 437/2009 Z. z.; Vykonanie prvej atestácie; najmenej 5 rokov pedagogickej činnosti podľa § 3 ods. 5. písm. b) zákona 596/2003.; osobnostné a morálne predpoklady podľa §3 ods. 3 a 4 zákona č. 552/2003; občianska bezúhonnosť; ovládanie štátneho jazyka; zdravotná spôsobilosť.

Iné kritériá a požiadavky: ovládanie maďarského jazyka; znalosť a orientácia vo všeobecne záväzných právnych predpisoch, týkajúcich sa základnej školy s právnou subjektivitou; organizačné a riadiace schopnosti; aktívna znalosť práce s PC (Word, Excel, internet); znalosť cudzieho jazyka; flexibilita, zodpovednosť, spoľahlivosť.

Zoznam požadovaných dokladov: písomná žiadosť o zaradenie do výberového konania (prihláška); overené kópie dokladov o vzdelaní; fotokópie ďalších dokladov preukazujúcich získané špeciálne znalosti; potvrdenie o dĺžke pedagogickej činnosti; profesijný životopis, osobný dotazník, motivačný list; písomný návrh koncepcie rozvoja školy – max. 4 strany; výpis z registra trestov (nie starší ako 3 mesiace); lekárske potvrdenie o telesnej spôsobilosti na výkon činnosti učiteľa a vedúceho pedagogického zamestnanca; lekárske potvrdenie o duševnej spôsobilosti na výkon činnosti učiteľa a vedúceho pedagogického zamestnanca; čestné vyhlásenie o pravdivosti všetkých údajov uvádzaných v prílohe žiadosti; súhlas so spracovaním osobných údajov pre cieľ výberového konania; čestné prehlásenie o neodvolaní z funkcie riaditeľa v zmysle § 3 ods. 7 písm. a)–c) a e) a ods. 8 písm. c) zákona č. 596/2003 Z. z.

Reformované vierovyznanie, aktívne cirkevné členstvo a katechetické, resp. teologické vzdelanie môže byť výhodou, no nie je predpokladom.

Dátum a miesto podania žiadosti o účasť na výberovom konaní:

Písomnú žiadosť o zaradenie do výberového konania spolu s požadovanými dokladmi doručte poštou alebo osobne na adresu: Seniorský úrad Užského reformovaného seniorátu RKC na Slovensku, Križany 102, 079 01 Krišovská Liesková do **9. decembra 2016**.

Obálku označte heslom: „**Výberové konanie na riaditeľa – neotvárať.**“

Vyhlasovateľ výberového konania si vyhradzuje právo nezaradiť do výberového konania uchádzačov, ktorí nespĺňajú požadované podmienky. Prihlášky zaslané po termíne sa do výberového konania nezaradia. Pri prihláškach poslaných poštou rozhoduje dátum podania na poštovej pečiatke. Termín a miesto konania výberového konania budú uchádzačom oznámené písomne radou školy.

Do pozornosti našich predplatiteľov

V záujme nerušeného vydávania a presného zistenia budúročného nákladu nášho mesačníka s úctou žiadame duchovných a kurátorov alebo osoby zodpovedné za tlačovú misiu v zboroch, ako aj našich individuálnych predplatiteľov, aby najneskôr do **20. decembra** hocijakým spôsobom signalizovali redakcii, ak sa mení počet exemplárov, ktoré chcú na budúci rok predplatiť.

Ináč je predplatenie Kalvínových hlasov priebežné; keď u niekoho nie sú žiadne zmeny, nemusí ho obnoviť. Teda tí predplatelia, od ktorých do uvedeného dátumu nedostaneme žiadnu reakciu, zaväzujú sa k tomu, že Kalvínske hlasy na rok 2017 predplatia v takom istom počte, ako v roku 2016.

Cena nášho mesačníka sa nemení: stojí naďalej 30 centov, teda ročné predplatné na rok 2017 bude činiť **3,60 eur**. Zároveň Vás žiadame, aby ste predplatné uhradili až v januári tou poštovou poukážkou, ktorú od nás obdržíte spolu s januárovým číslom.

Aj cena Sprievodcu čitateľa Biblie je nemenná, stojí teda **17 centov**. Zbory ho v nárokovanom počte dostanú cestou seniorských úradov.

Redakcia

KALVÍNSKE HLASY

Úradný orgán Reformovanej kresťanskej cirkvi na Slovensku. Adresa vydavateľa: Jókaiho 34, 945 01 Komárno. IČO: 00179191.

Vychádza mesačne.

Šéfredaktor: László Fazekas

Redaktory:

Lucia Kís, Andrea Korečková

Preklad a jazyková korektúra:

Erika Domonkošová

Sekretárka a distribútorka: Lucia Kís
Predplatné prijíma každý reformovaný farský úrad i redakcia.

Predplatné na jeden (kalendárny) rok: 3,60 eur.

Distribúciu vykonáva redakcia:

930 10 Dolný Štál 386

E-mail: kh@reformata.sk

Telefón: **031/55 90 141** (zároveň fax i odkazovač).

Redakcia došlé rukopisy nearchivuje a nevracia, vyhradzuje si právo na ich odbornú úpravu.

Tlačiarenská príprava: Lukács Kís

Tlač: Reproffset, Dunajská Streda

ISSN: 1335-3713

Evidenčné číslo: EV 3627/09